

marques grogues per on hem vingut o bé crestejant. La darrera solució implica l'ús de la corda per superar un tram molt estret d'aresta i dos petits ràpels. Després del darrer us trobareu a la bauma on es podien deixar les motxilles. Des d'aquí haureu de desgrimpar una petita esquadra per on abans havíeu pujat i, per evitar els passos més exposats, fer un ràpel molt fàcil de trobar perquè la seva situació és lògica dalt l'aresta. Atenció: la corda haurà de tenir com a mínim 50 metres o, si no, rapeleu des d'una instal·lació situada una mica més avall que només té un pitó! (també es poden unir les dues cordes de 40 metres i rapelar des de la primera instal·lació, equipada amb dos pitons). La base del ràpel és un collet a escassos metres de l'inici de la canal per on havíem pujat; les marques grogues hi duen de dret.

Ja de baixada, la Canal Estrecha implica haver de fer un mínim de tres ràpels per arribar de nou al Jou Santu. El primer d'ells es fa amb dues cordes de 40 metres. Durant tota la canal, aneu amb compte que no se us encallin les cordes. Evidentment aquestes indicacions varien en funció de l'experiència dels excursionistes i de la quantitat de neu que hi hagi a la canal (a l'estiu no n'hi ha). Un cop al final de la canal, seguirem el mateix camí per on hem vingut fins al refugi de Vegarredonda.

Horaris:

- De la Vega del Huerto, on es deixa el cotxe, al refugi de Vegarredonda, menys de dues hores. Aconsellem dormir al refugi.
- De Vegarredonda a la base de la Canal Estrecha: dues hores.
- Atac al cim: unes dues hores, variant en funció de l'estat de la paret.

A nivell orientatiu, un equip de tres persones vàrem fer el cim en condicions no gaire favorables en deu hores entre anar i tornar des del refugi.

Material: dues cordes de 40 metres. Cintes per a ponts de roca i encastadors petits. Uns deu mosquetons. Arnès i material de ràpel. En previsió es pot dur un martell i algun pitó, tot i que nosaltres no el vàrem fer servir. Al principi de temporada, cintes per renovar els ràpels. Recordeu d'agafar aigua abundant en sortir del refugi.

Més informació a J. L. Somoano: *Aventuras en Asturias*. Gijón, ed. El Cohete, 1991. Mapa *Picos de Europa I* de l'Editorial Alpina.

L'ascensió va ser duta a terme pels socis de l'AEG Antoni Pueyo, Montse Perramon i Francesc Roma.

Francesc Roma